

7. Про затвердження Положення про помічника судді суду загальної юрисдикції : Положення Ради суддів України від 25 березня 2011 року № 14 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://zakon4.rada.gov.ua/rada/show/vr014414-11>.

8. Про судоустрій і статус суддів : Закон України від 07 липня 2010 року № 2453-VI // Відомості Верховної Ради України. – 2010. – № 41–42, № 43, № 44–45. – Ст. 529.

9. Соловійов В. М. Запобігання та протидія корупційним правопорушенням у судовій системі України / В. М. Соловійов, Б. Л. Розвадовський // Боротьба з організованою злочинністю та корупцією (теорія і практика). – 2010. – № 23. – С. 123–132.

10. Янюк Н. В. Деякі проблеми реформування державно-службового законодавства / Н. В. Янюк // Актуальні проблеми держави і права. – 2007. – С. 75–78.

УДК 343.85:340.137

КОНЦЕПТУАЛЬНІ ЗАСАДИ СТРАТЕГІЇ БОРОТЬБИ З ОРГАНІЗОВАНОЮ ЗЛОЧИННІСТЮ, ЩО СУПРОВОДЖУЄТЬСЯ КОРУПЦІЙНИМИ ЗВ'ЯЗКАМИ В УКРАЇНІ

CONCEPTUAL BASES OF A STRATEGY TO COMBAT ORGANIZED CRIME, WHICH IS ACCOMPANIED BY CORRUPT RELATIONS, IN UKRAINE

Міщенко Т.М.,

здобувач кафедри адміністративного, господарського права та фінансово-економічної безпеки

Навчально-науковий інститут права Сумського державного університету

У статті розглянуто сучасний стан організованої злочинності, що супроводжується корупційними зв'язками, та необхідність прийняття стратегії боротьби з цими найбільш глобальними протиправними суспільно небезпечними явищами, що вкоренилися в українському суспільстві, з урахуванням міжнародного досвіду. Проаналізовано законодавчу базу, що регулює боротьбу з цими явищами. Розроблено концептуальні засади, які повинні бути покладені в основу стратегії.

Ключові слова: організована злочинність, що супроводжується корупційними зв'язками, стратегія, концепція.

В статье рассмотрено современное состояние организованной преступности, которая сопровождается коррупционными связями, и необходимость принятия стратегии борьбы с этими наиболее глобальными противоправными общественно опасными явлениями, укоренившимися в украинском обществе, с учетом международного опыта.

Ключевые слова: организованная преступность, которая сопровождается коррупционными связями, стратегия, концепция.

The article deals with the current state of organized crime, which is accompanied by corrupt ties and the need to adopt strategies to combat these illegal global most socially dangerous phenomena, rooted in Ukrainian society, based on international experience. Analyzed the legal framework that regulates the fight against these phenomena. The conceptual frameworks, which should be the basis for strategy.

Organized crime and corruption, a phenomenon that engulfed the Ukrainian society. The reasons for the rapid development of these phenomena in the state are a difficult period of reform and the unstable situation in the country as a whole. These crimes annually cause devastating damage to the state and society, destroying the economy, investment, and as a consequence the social sphere. Therefore, the opposition organized crime, accompanied by corruption is a strategically important task for the Ukrainian state, as the need to ensure national security of Ukraine. One of the important tasks today is to develop and adopt strategies to combat organized crime and corruption, which will be scientifically substantiated key factor in the fight against these phenomena.

An example for the development of such a strategy is a positive experience of other states and international and European communities and institutions to combat organized crime and corruption. Ukraine, as a member of many conventions and international treaties obliged to follow them as much as possible and promote their effective implementation in the state. Therefore, the development and adoption of the Strategy will not only stabilize the economic and socio-political situation in the country, but also the growth of the international authority of Ukraine as a legal and social state.

Key words: organized crime, which is accompanied by corrupt relations, strategy, concept.

Сучасними факторами високої загрози національній безпеці та конституційному ладу України є організована злочинність, а особливо її більш складні форми, – що супроводжується корупційними зв'язками. Сама по собі корупція є складним феноменом, явищем, яке стає «невиліковною хворобою» українського суспільства, але коли вона стає засобом досягнення злочинних цілей організованої злочинної діяльності, тоді її збиток державі й суспільству в цілому складно переоцінити. На сьогодні організована злочинність, пов'язана з корупцією, здійснює негативний вплив майже на всі сторони життя суспільства: економічну, соціальну, політичну, правову і навіть сферу міжнародних відносин. Тому дуже важливим для України на сьогодні є, перш за все, розробка чіткої, науково обґрунтованої загальнодержавної Стратегії боротьби з організованою злочинністю та корупцією.

Окремі аспекти боротьби з організованою злочинністю, що супроводжується корупційними зв'язками, на національному та міжнародному рівнях досліджувалися такими вченими та практиками як: Міняйло Н. Є., Шостко О. Ю.,

Жовнір О. З., Медведько О. І., Шнайдер Г., Ремський В. В., Неволя В. В. та ін.

Метою статті є дослідження необхідності прийняття загальнодержавної єдиної Стратегії боротьби з організованою злочинністю та корупцією.

Останніми роками в Україні подолання корупції та боротьба з організованою злочинністю стали одними з пріоритетних стратегічних завдань нашої держави. Проведено ряд антикорупційних реформ, створено органи по боротьбі з корупцією з урахуванням міжнародних підходів і стандартів, реформовано органи внутрішніх справ, ліквідовано Управління по боротьбі з організованою злочинністю і створено нові підрозділи та структурні формування в рамках Національної поліції України. Проте, незважаючи на вжиті адміністративно-організаційні правові заходи у сфері протидії корупції, так і не досягнуто ефективних результатів.

Однією з причин, що сприяють подальшому існуванню організованої злочинності, що супроводжується корупційними зв'язками, є непослідовність проведення реформи у структурі та діяльності правоохоронних органів

та органів по боротьбі з корупцією, організованою злочинністю, що призводить до порушення розподілу функцій та повноважень і збереження відповідальності службових та посадових осіб цих органів.

За офіційними даними Департаменту інформаційно-аналітичного забезпечення МВС України у 2011 році в Україні було виявлено 395 організованих груп і злочинних організацій, з яких 38 – з корумпованими зв'язками. Уже у 2012 році кількість організованих злочинних груп стала меншою – 258, але з них 37 – з корупційними зв'язками, тобто простежується динаміка зростання корумпованих зв'язків. Зростання корумпованих зв'язків у вигляді зловживання владою, перевищення влади або службових повноважень свідчить про активне проникнення організованої злочинності в органи державної влади. Аналіз даних свідчить про необхідність посилення боротьби з корупцією, оскільки вона стає все більш ефективним засобом забезпечення існування організованої злочинної діяльності і досягнення її мети.

Стратегія боротьби з організованою злочинністю, що супроводжується корупцією, за своїм змістом має стати науково обгрунтованою, теоретико-практичною, логічною системою, яка міститиме в собі концептуальні засади вирішення названої проблеми української держави, вказуватиме шляхи організації та діяльності уповноважених органів, можливих вжитих ними заходів, необхідних для досягнення цілей Стратегії. Мета Стратегії – це максимальний очікуваний результат дій уповноважених правоохоронних, антикорупційних органів та органів Служби Безпеки України, діяльність яких спрямована на боротьбу з організованою злочинністю та корупцією, і захист національної безпеки України, реальною загрозою якій на сьогодні є організована злочинність, що супроводжується корупцією. Досягнення передбачених Стратегією цілей повинно призвести до покращення криміногенної ситуації в державі у напрямку зменшення негативного впливу організованої злочинності та корупції на будь-яку сферу життя суспільства. Стратегічна мета боротьби з організованою злочинністю, що супроводжується корупційними зв'язками, має стати, перш за все, результатом політичної волі держави і повинна прийматися на найвищому рівні держави, за участі самих органів, які приймають безпосередню участь у цій боротьбі, з урахуванням особливостей і структури правоохоронної системи України, міжнародних обов'язків України та співпраці з міжнародними інституціями у даній сфері, а також інших соціально-економічних, правових, політичних факторів і умов боротьби з цими явищами.

Стратегія боротьби з організованою злочинністю та корупцією не стане панацеєю від всіх проблем, але вона повинна стати головним орієнтиром держави та її органів, до компетенції яких належить боротьба з цими явищами. Стратегія повинна містити комплекс заходів боротьби, які б відповідали сучасному розвитку організованої злочинності, яка з кожним роком розширює свої можливості, в тому числі застосовуючи новітні інформаційні технології.

Досліджуючи особливості стратегії наркобезпеки України як складової частини національної безпеки і, в тому числі, складової частини Стратегії боротьби з організованою злочинністю, Медведько О. І. зазначає, що Стратегія в аспекті організації управління соціальними процесами виконує функцію механізму вирішення складних, багатовекторних питань, приведення системи у стан, потрібний для ефективного вирішення актуальних задач. Спроможність Стратегії ефективно впливати на розвиток системи, на її хід є основним фактором, на підставі якого робиться висновок про ефективність цієї системи. Оцінюючи Стратегію в цій якості, потрібно: по-перше, відповісти на питання чи передбачає її структура наявність проміжних станів і процесів, використання яких дозволяє досягти кінцевої мети системи національної безпеки України. По-друге, з'ясувати

її спроможність виступати в якості регулятора соціальних процесів у сфері національної безпеки засобами, прийнятими для здійснення зовнішньосистемного і внутрішньосистемного управлінського впливу відносно об'єкту та суб'єкту. По-третє, проаналізувати існування в її системі дійсно ефективних форм управління, завдяки яким можна спрямовувати за визначеними напрямками розвиток продуктивних сил [2, с. 6].

Організована злочинність та корупція є соціальними явищами, тому процес боротьби з ними повинен починатися через максимальне врегулювання суспільних відносин. Концептуальними засадами Стратегії боротьби з організованою злочинністю, що супроводжується корупційними зв'язками, мають стати такі напрямки:

- створення високоефективної законодавчої бази у сфері боротьби з організованою злочинністю, що супроводжується корупційними зв'язками;
- посилення відповідальності за зазначені протиправні діяння з тим, щоб відповідальність за них була дійсно невідворотною;
- виявлення організованих злочинних груп, викриття їх корупційних зв'язків, дослідження механізмів та обсягів їх злочинної та корупційної діяльності і притягнення до передбаченої законодавством відповідальності винних осіб;
- встановлення причин і умов виникнення і діяльності організованих злочинних груп на підставі аналізу кожної окремої групи та усунення цих причин та умов у майбутньому, забезпечуючи ефективність превентивної функції правоохоронних органів тощо.

При цьому, боротьба з організованою злочинністю, що супроводжується корупційними зв'язками, має бути системною, тобто такою, яка всесторонньо охоплює всі адміністративні, кримінально-правові заходи боротьби, включаючи контрольні, превентивні, правоохоронні, ресурсозабезпечувальні, криміналістичні, тактичні тощо.

Також ця боротьба має бути комплексною, тобто максимально охоплювати правову, управлінську, криміналістичну сфери, з урахуванням загальних законів існування і розвитку економіки, політики і соціуму в цілому, враховуючи психологію діяльності організованих злочинних груп та корупціонерів.

Окрім цього, боротьба з цими негативними протиправними явищами повинна характеризуватися чіткою логічною послідовністю, обгрунтованістю, плановістю, на основі тісної співпраці та консолідації зусиль усіх правоохоронних, судових, антикорупційних та інших державних органів і структур, із забезпеченням максимальної відкритості, публічності та доступності інформації населенню про діяльність суб'єктів протидії та боротьби з організованою злочинністю та корупцією.

Практика державного управління у сфері боротьби з організованою злочинністю дозволяє визначити механізм протидії організованій злочинності, який має включати: 1) якісну нормативно-правову базу у сфері боротьби з організованою злочинністю; 2) створення концепції стратегії і тактики боротьби з організованою злочинністю; 3) мету, задачі, методи і засоби, методики, інструментарій здійснення протидії; 4) визначення державних органів, функціями яких є: по-перше, боротьба; по-друге, координація у сфері боротьби з організованою злочинністю [1, с. 2]. Тісний взаємозв'язок організованої злочинності та корупції дозволяє застосовувати такий механізм протидії і в боротьбі з корупцією, в даному випадку як ефективним засобом досягнення злочинної мети організованої злочинної діяльності.

Розробка концепції, стратегії і тактики боротьби з організованою злочинністю має будуватися, перш за все, з урахуванням міжнародних угод і договорів, а також міжнародного досвіду. Важливою у цій сфері для України є Угода між Україною та Європейським політичним офісом про стратегічне співробітництво [4], якою визначено основні

напрямки співпраці України та Європолу у сфері боротьби з організованою злочинністю, визначено поняття «стратегічної інформації», умови обміну інформацією, компетентні органи тощо.

Зараз усе частіше різні країни починають розробляти й упроваджувати особливі заходи запобігання організованій злочинності, які охоплюють різного роду програми, розроблені для впливу на громади, а також заходи, спрямовані на вдосконалення регуляторної політики держави. Більшість із цих стратегій охоплюються межами ситуаційного запобігання організованій злочинності, яке спрямоване на зменшення можливостей злочинців вчинити будь-які суспільно небезпечні дії шляхом зміни їх уявлень щодо перспектив бути покараними за злочини, а також роблячи злочини більш ризикованими, складнішими для вчинення і створюючи умови для зменшення винагород від їх вчинення. Шостко О. Ю. звертає увагу на те, що для ефективної протидії організованій злочинності однією з міжнародних рекомендацій є така: при розробці стратегій анти-злочинної політики, включаючи законодавство та інші заходи, держави повинні враховувати структурні особливості злочинних організацій і способи їх діяльності. У зв'язку з цим слід наголосити, що в останні 10 років зарубіжними науковцями все частіше відзначається, що найбільш небезпечні злочинні угруповання не мають сталої, чітко визначеної організаційної будови. Вони досить часто швидко змінюють її так само, як і напрями та організаційні форми діяльності, заради більш раціонального та оптимального досягнення визначеної мети – отримання прибутків і надприбутків. Тому звертається увага на таке: організація злочинної діяльності відбувається за допомогою мережі злочинців, яка має переваги перед традиційними організаційними структурами завдяки гнучкості, адаптивності, швидкості реагування [5, с. 249].

Україні варто долучитися до такого позитивного досвіду і на прикладі інших держав прийняти Стратегію боротьби з організованою злочинністю та корупцією, яка стане основним орієнтиром у цій сфері, сприятиме послідовному, чіткому вирішенню проблем у питаннях боротьби з цими явищами.

В Україні, подібно до таких держав як Австрія, Німеччина, Польща, Чехія, Угорщина, Молдова, Латвія, Литва, Грузія та інших, служби та підрозділи по боротьбі з організованою злочинністю знаходяться у складі поліції кримінального блоку. Так, в Україні до структури органів Національної поліції (у склад самі кримінальної поліції) входять: Департамент протидії наркозлочинності, Департамент кіберполіції, Департамент захисту економіки. До апарату Національної поліції в рамках кримінальної поліції входять: Департамент боротьби зі злочинами, пов'язаними з торгівлею людьми, Департаменти карного розшуку, оперативної служби, оперативно-технічних засобів тощо.

Стратегія боротьби з організованою злочинністю та корупцією має розроблятися за безпосередньої участі названих структурних підрозділів, оскільки вони є основними учасниками цього процесу. Тому до завдань цих підрозділів необхідно внести участь у розробці Стратегії боротьби з організованою злочинністю та корупцією.

Указом Президента України 21 жовтня 2011 року було схвалено Концепцію державної політики у сфері боротьби з організованою злочинністю [3], якою визначено низку заходів, спрямованих на зменшення проявів організованої злочинності, зміцнення соціальної та політичної стабільності в державі, зростання довіри інститутів громадянського суспільства до органів державної влади, підвищення рівня захищеності громадян від злочинних посягань. Зазначена Концепція передбачає реалізацію цих заходів протягом 2011–2017 років. Проте на сьогодні вона знаходиться в стані поточної редакції, що є черговим підтвердженням того, що недостатня ефективність концепції і заходів, передбачених в ній, потребує доопрацювання та розробки нового документа, який відповідатиме сучасним реаліям.

Міжнародне співробітництво з компетентними європейськими та міжнародними органами у сфері боротьби з організованою злочинністю правоохоронні органи України здійснюють через Національне центральне бюро Інтерполу. У даному випадку МВС України виступає саме як Національне центральне бюро Інтерполу. В структурі Міністерства діє уповноважений орган, який є за своєю суттю координаційним центром – тією посередньою ланкою, через яку здійснюється постійний двосторонній зв'язок Міжнародної організації кримінальної поліції «Інтерпол» і Національного центрального бюро «Інтерпол» в Україні – Робочий апарат Укрбюро «Інтерпол», у складі якого функціонує відділ взаємодії з Європолем. Робочий апарат Укрбюро «Інтерпол» забезпечує співробітництво правоохоронних органів України та зарубіжних країн як у цілому, так і в окремих напрямках боротьби зі злочинністю та терористичною діяльністю й надає можливості для підготовки та надсилання ініціативних запитів за кордон; підготовки та надсилання відповідей на запити зарубіжних правоохоронних органів; обміну оперативно-розшуковою, оперативно-довідковою та криміналістичною інформацією про підготовку та вчинення злочинів і причетних до них осіб, а також архівною та, в окремих випадках, процесуальною інформацією; обміну досвідом роботи, законодавчими та іншими нормативними актами, учбово-методичною літературою з питань діяльності правоохоронних органів; обміну науково-технічною та іншою інформацією з питань боротьби зі злочинністю.

Співпраця з міжнародними органами – це величезний позитивний досвід, який, по-перше, запобігає проникненню організованої злочинності в Україну, по-друге, сприяє розкриттю злочинів, вчинених організованими групами та злочинними організаціями на території України, по-третє, сприяє розробці та удосконаленню механізмів, методів, засобів боротьби з організованою злочинністю компетентними органами нашої держави.

Головне завдання протидії організованій злочинності з корупційними зв'язками полягає в тому, щоб відокремити її від державних структур і ліквідувати корупцію, яка є засобом досягнення цілей злочинної організованої діяльності та механізмом проникнення організованої злочинності до владних державних структур. Організація міжнародного співробітництва з протидії організованій злочинності має здійснюватися за таким ланцюгом: розробка наукових концептуальних положень щодо організації міжнародного співробітництва – прийняття відповідної регулятивної правової бази для міжнародного співробітництва з протидії організованій злочинності та корупції – безпосередня реалізація і контроль за розвитком міжнародного співробітництва. Міжнародне співробітництво охоплює такі напрями: співробітництво у сфері оперативно-розшукової діяльності, співпраця у сфері здійснення кримінального правосуддя; інформаційно-технічне співробітництво. Розвиток і конкретизацію зазначених форм співробітництва набувають у двосторонніх і багатосторонніх договорах, угодах про надання правової допомоги, а також у міждержавних і міжвідомчих угодах про взаємодію у протидії організованій злочинності та корупції.

Для проведення ефективної боротьби з організованою злочинністю та корупцією в Україні необхідно розробити та прийняти Стратегію боротьби з організованою злочинністю та корупцією, стратегічною метою якої має стати досягнення національної безпеки нашої держави, забезпечення гарантованих прав людини і громадянина, захист суспільства від протиправних посягань, що чинить організована злочинність та корупція, реабілітація суспільства та економіки після завданих нищівних збитків цими суспільно небезпечними протиправними явищами тощо. Необхідно також посилити співпрацю України з міжнародними інституціями, діяльність яких спрямована на боротьбу з організованою злочинністю та корупцією, для запозичення досвіду, заходів і методів боротьби з цими явищами.

ЛІТЕРАТУРА

1. Криштанович М. Ф. Державне управління діяльністю органів внутрішніх справ у боротьбі з організованою злочинністю як важлива умова забезпечення національної безпеки України / М. Ф. Криштанович // Теорія та практика державного управління. – Вип. 3(42). – 2013. – С. 1–7.
2. Медведько О. І. Стратегія наркобезпеки України / О. І. Медведько // Боротьба з організованою злочинністю і корупцією (теорія і практика). – 2011. – № 25. – С. 3–10.
3. Про Концепцію державної політики у сфері боротьби з організованою злочинністю : Указ Президента України від 21 жовтня 2011 року № 1000/2011 [Електронний ресурс]. – Режим доступу : www.president.gov.ua.
4. Угода між Україною та Європейським поліцейським офісом про стратегічне співробітництво від 04 грудня 2009 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/994_954.
5. Шостко О. Ю. Організована злочинність у системі координат зарубіжного досвіду / О. Ю. Шостко // Вісник Асоціації кримінального права України. – 2014. – № 1. – С. 242–254.

УДК 342.951;336.24.07

ДОСЛІДЖЕННЯ СПЕЦИФІКИ СУДОВОЇ ПРАКТИКИ
У СФЕРІ КОНТРОЛЮ МИТНОЇ ВАРТОСТІRESEARCH OF SPECIFIC JUDICIAL PRACTICE
IN THE CONTROL OF CUSTOMS VALUE

Попель С.А.,

к.е.н., науковий співробітник

відділу досліджень міжнародного досвіду та митної експертизи

*Науково-дослідний центр митної справи**Науково-дослідного інституту фіскальної політики
Університету державної фіскальної служби України*

Кмечінська У.В.,

молодший науковий співробітник

відділу досліджень міжнародного досвіду та митної експертизи

*Науково-дослідний центр митної справи**Науково-дослідного інституту фіскальної політики
Університету державної фіскальної служби України*

Стаття присвячена дослідженню тенденції судової практики у справах, пов'язаних з оскарженням рішень органів доходів і зборів. Проведено аналіз судових рішень судів різних інстанцій щодо визначення, контролю та коригування митної вартості товарів. Значна увага приділена дослідженню підстав витребування митним органом у декларанта додаткових документів для підтвердження митної вартості товарів. Проаналізовано випадки, за яких орган доходів і зборів має право здійснювати коригування заявленої митної вартості товарів.

Ключові слова: судова практика, митна вартість, контроль митної вартості, орган доходів і зборів, коригування митної вартості товарів.

Статья посвящена исследованию тенденции судебной практики по делам, связанным с обжалованием решений органов доходов и сборов. Проведен анализ судебных решений судов различных инстанций по определению, контролю и корректировке таможенной стоимости товаров. Значительное внимание уделено исследованию оснований истребования таможенным органом у декларанта дополнительных документов для подтверждения митной стоимости товаров. Проанализированы случаи, при которых орган доходов и сборов имеет основания для корректировки заявленной таможенной стоимости товаров.

Ключевые слова: судебная практика, таможенная стоимость, контроль таможенной стоимости, орган доходов и сборов, корректировка таможенной стоимости товаров.

In article it is specified that according to official statistics on jurisprudence on the affairs connected with the appeal of decisions of bodies of the income and collecting, most often (about 60% of all affairs) the disputes concerning definition, control and adjustment of customs cost of goods. During research it is defined that in most cases the lawsuits concerning the appeal of decisions of bodies of the income and collecting in the sphere of control of customs cost are solved in favor of the subject of foreign trade activities, that is are taken out by body of the income and collecting the decision concerning adjustment of customs cost admit illegal. Such situation involves: short-reception by the state budget of means in connection with reduction of taxable base; increase in the sum of the means which are subject to return from the budget; increase in the sum of legal costs. Article is devoted to research of the main of a tendency of jurisprudence on the affairs connected with the appeal of decisions of bodies of the income and collecting. The analysis of judgments of vessels of various instances by definition, control and adjustment of customs cost of goods is carried out. The considerable attention is paid to research of the bases of reclamation by customs authority at the customs applicant of additional documents for confirmation of customs cost of goods. Cases at which the body of the income and collecting has the reasons for adjustment of the declared customs cost of goods are analysed.

Key words: judicial practice, customs value, control of the customs value, organ of income and fees, adjustments to the customs value of goods.

Відповідно до офіційної статистики щодо судової практики у справах, пов'язаних з оскарженням рішень органів доходів і зборів, найбільш часто (близько 60% всіх справ) порушуються спори, що стосуються визначення, контролю та коригування митної вартості товарів. Сутність спірних відносин полягає в тому, що при вирішенні питання митного оформлення товарів орган доходів і зборів, не погодившись із задекларованою суб'єктом ЗЕД митною вартістю, визначає її самостійно за відповідним методом (у 90%

випадків орган доходів і зборів відмовляє у застосуванні основного (першого) методу – за ціною договору (контракту) щодо товарів, які імпортуються (вартість операцій)). Як наслідок, у декларанта виникає обов'язок щодо сплати додаткових сум ПДВ та ввізного мита [2].

У зв'язку з цим, суб'єкти ЗЕД звертаються до суду із проханням визнати протиправним та скасувати рішення про коригування митної вартості товарів та картки відмови в прийнятті митної декларації, митному оформленні ви-